

ло, когда оубо помыслили бы ѿ вѣдущихъ и вѣчныхъ блаженствѣхъ;

Тѣмже прилично сему мѣдрѣи мѣжи написаша сицевыя стѣхи:

Израднѣи Божіи промыслѣ ѿ людехъ бываѣтъ,

ѿ нечистотѣхъ тѣхъ къ трѣдѣ ниществомъ привлекаѣтъ.

Въ сѣдѣности худѣжествѣхъ вси, и дѣлазъ навѣкаютъ,

продавше на пѣнази, нѣжды исполнаютъ.

Видѣвше же краткую свою жизнь печали и трѣдѣхъ къ вѣчному и всерадостному оупокоенію въ прекраснѣи горній Иерусалимъ понѣдимся: не имамы во здѣхъ пребывающаго града и безсмертнаго отечества, но градъшаго взыскѣмъ (Евр. гл. 13).

Который градъ во ѿкровеніи Апостолъ и наперстникъ Исѣсовъ, Евангелістъ Іоаннъ видѣ, ѿкоже глаголетъ сице: "Изъ Іоаннъ видѣхъ градъ свѣтѣи, Иерусалимъ новъ сходящъ ѿ Бога съ небесѣ, приготоуанъ и оукрашенъ ѿкоу небѣста мѣждъ своимъ. Возданіе егѡ стѣны ѿ злата чѣста и камена многоцѣнна, и оулицы златыя ѿкоу стекло пресвѣтло, и слышахъ глаголющъ вѣлїи съ небесѣ глаголющъ: се скнїѣ Божїѣ съ человекѣи, и вселѣнїѣ съ ними, и тїи людїе егѡ вѣдѣтъ, и самъ Богъ съ ними вѣдетъ Богъ ѿхъ! И ѡнметъ Богъ всѣхъ слѣзъ ѿ очїю ѿхъ, и смѣрти не вѣдетъ ктомъ, ни плача, ни вѣпла, ни болѣзни. И градъ тѣи не трѣбѣтъ солнца и лѣны, да свѣтитъ въ немъ: слава во Божїѣ просвѣтитъ егѡ, и свѣтильникъ егѡ "Агнецъ Исѣсъ Христѡсъ (Апок. гл. 21).

Въ сей градъ спѣшитисѣ, въ сей градъ подвизѣтисѣ и трѣждѣтисѣ въ дѣлѣхъ добрыхъ подовѣетъ всѣмъ оумнословесной душѣ. Вѣлїи же страхъ и трѣпетъ тѣѣ постигнетъ, которые въ тѣи градъ свѣтѣи небеснѣи не внидѣтъ.